

Anmeldelse av boka: Urininkontinens v. Anne G. Vinsnes

Anne G. Vinsnes er sykepleier og uroterapeut. Hennes doktoravhandling (2000) og masteravhandling (1993) fra Nordiska Helsovårdsskolan i Göteborg fokuserer på urininkontinens, kvinner, livskvalitet og helsepersonellens holdninger. Vinsnes er førsteamanuensis og FoU-leder ved avdeling for sykepleie, Høgskolen i Sør-Trøndelag.

Endelig en fagbok om urininkontinens for helsepersonell. Hvor mange studenter har man ikke vært i kontakt med i årenes løp som leter etter stoff om urininkontinens for å skrive oppgave om temaet. Det har ikke vært mye å oppdrive ihvertfall ikke på norsk.

Boka er på 112 sider og er relativt lettlest .

Boka starter med å diskutere "minimal care" behandling. Det vil si utredning/behandling man kan iverksette i førstelinjetjenesten før man henviser til andrelinjetjenesten. Urininkontinens er et vanlig problem som man regner med vil øke i omfang i framtiden fordi andelen eldre vokser jevnt. Dette vil øke presset på helsesektoren fordi urininkontinens øker med alderen.

Deretter omtales "den normale blærefunksjonen", hvor anatomien og fysiologien knyttet til vannlatingen blir gjennomgått. Relativt komplisert system som blir beskrevet på en måte som gjør det forståelig. Det er også gode illustrasjoner.

Deretter blir problemene knyttet til urin og vannlating beskrevet. Hvordan urininkontinens oppstår og hvorfor. De ulike typene urininkontinens er også beskrevet her.

Utredning av urininkontinens er viktig for å avdekke hvilken type inkontinens pasienten har og for å iverksette tiltak. Her er det viktig at sykepleiere har kunnskap om problemet, hva som er normalt og hvilke faktorer som kan påvirke vannlatingen og hva bør man observere. I dette kapitlet blir anamnesens betydning gjennomgått, samt vannlatings- og bleieveivingskjema. Det er også eksempler på slike skjema. Videre kliniske og urodynamiske undersøkelser blir beskrevet.

Behandling hvor livsstilsintervensjon og ulike treningsformer blir presentert. Spesielt blæretrening har fått en stor plass og Jean Wyman's treningsopplegg blir presentert. Pasientinstruksjon og skjemaer er oversatt fra engelsk til norsk. Veldig bra! Intermitterende kateterisering blir også gjennomgått med henvisning til Arnhild Fredriksen's utmerkede prosedyrehåndbok. Kirurgisk og medikamentell behandling omtales ikke, men nevnes som aktuelle behandlinger.

Kapitlet om hjelpemidler har fått stor plass hvilket også er en viktig del av inkontinensomsorgen. Her omtales absorberende, avledende og oppsamlende hjelpemidler. Det eneste undertegnede savner her er de vaginale støttene, som kontinensbuen og ladycon. En del kvinner med stressinkontinens har god nytte av disse og burde vært nevnt for helhetens skyld.

Et helt kapittel er viet til "hvordan forebygge inkontinens og fremme kontinens". Det blir lagt vekt på god tid, diskresjon, tilpasning av klær, infeksjonsprofylakse, råd og veiledning. Og sist men ikke minst personlig hygiene. Er det noe disse pasientene er redde for så er det at det lukter av dem. Mange blir også sår på grunn av fukt . God hygiene og hudpleie er veldig viktig.

Livskvalitet og pasientopplevelser er beskrevet. Hvordan det er å leve med inkontinens, både hygienisk og økonomisk.

Holdinger og betydningen av disse har også fått stor plass og er viktig i forhold til hvordan de påvirker handlingene våre. Det er dokumentert mangelfulle kunnskaper blant sykepleiere både når det gjelder årsaksfaktorer og behandling av inkontines. Kunnskap vil igjen kunne påvirke holdningene våre og vi vil kunne gjøre en bedre jobb. Det er også dokumenter at god kunnskap fører til høyere grad av jobbtilfredshet.

Boka er beregnet for sykepleiere og andre helsepersonell med interesse for urininkontines. Den gir en god innføring i alle aspekter ved inkontines og har rikelige henvisninger til dokumentasjon. Det er også gode illustrasjoner. Den kan absolutt anbefales.